

Кралят представи и той своите високи люде.

На следващия ден бе празник и манастирът се изпълни с поклонници и богомолци. От близките и далечни села людете идваха с млинове и дарове, да се помолят пред пречистите икони. Париците, които бяха причислени към манастирските земи, носеха своя данък, като се надяваха да намерят при игумена защитник за правата си, съдия за неволите си.

Смесен с тълпата, царят присъствува на първата утринна, без да бъде познат от някого. След това се ^апричисти, качи се в покоеите си и попита дали гостите му са се отморили и дали им е прислужено, за да бъдат готови за тържественото богослужение. Докато чакаше явяването на краля, той незабелязано се измъкна през една странична врата и се отправи към стана на поклонниците, които не бяха успели да си намерят място вътре в сградата. Повечето семейства бяха дошли с коли, други на коне, трети пеш. Някои семейства си бяха poslali черги и козиняри под дърветата, развиваха бохчи и цедилки, жените се хвалеа чий рибник по-хубаво бил изпечен, младите моми се канеха да се събудет посред нощ, когато се отваря небето срещу Благовец, за да си изпросят от Бога късмет и богатство, момчетата смятаха да вардят царицата на змиите, за да станат имотни.

Иоан Асен полека се приближи към една дружина юноши, които оживено се препираха и разговаряха.

- Когато наближи да съмне, тогава царицата на змиите излиза от някоя пещера. На главата ѝ има рога, които струват колкото две кули жълтици. Тя върви изправена, подире ѝ следват хиляди змии, а рогата ѝ светят като жар. Като изгрее слънцето, царицата се ^{връща} посрива на него и тръгва да се връща в пещерата. Тогава трябва да съблечеш ризата си и да я хвърлиш пред нея. Тя ще мине по ризата и ще остави въз нея рогата си и безценните камъни, що носи в уста...

Момчетата потрепераха.